

Videre om denne Sag, at kunne lade dette Forslag staae ved sit Værd. Jeg skal imidlertid tillade mig at erindre den ærede Ordfører om, at naar han bestylder Skibsførerne for, at de ville lomme de unge Sømand til at forlange Udsættelse for at gaae med dem, saa er det en Bestyldning, som jeg troer, at han, efter hvad der passerede i Dagsmødet, ikke vil finde ganske rigtig at fremsætte her i Forsamlingen. Man maa ikke udtale saadanne Sigtelser mod vore Sømand. — Den ærede Ordfører har, som jeg frygter, misforstaaet Forslaget Noget. Der staaer nemlig, at de Besarne kunne forlange Udsættelse, beregnet fra en vis Dag, men at dette skulde kunne medføre, at de kunne blive frie for Indkaldelse i den Tid, der ligger forud for Udsættelsens Begyndelsestermin, er ingenlunde saa. Sæt nu f. Ex., at en Mand, der haaber at komme hjem til Efteraaret, ved sin Vortreise i Juni Maaned forlanger hos Mønstningsbestyreren, f. Ex. for at kunne være sikker paa ved sin Hjemkomst i No. at kunne begynde paa sine Studier til Strymandsexamen, at maatte faae Udsættelsen fra den 1ste October. Naar han saa kommer hjem f. Ex. i August Maaned, og der derpaa skal foretages Udskrivning i September Maaned, da vil han blive indkaldt, thi han har jo først forlangt Udsættelse fra October Maaned af og maa altsaa, naar Udskrivningen finder Steb paa den Tid, følge Troop med de Andre; og naar han først er bleven indkaldt, kan han naturligviis ikke atter fordre sig hjemforlovet den 1ste October; thi han har jo kun fordret sig fritagen for Indkaldelse; er han først inde, kan han selvfølgelig ikke slippe; han er indkaldt, og bliver altsaa ikke indkaldt, og hans Forlangende gif jo kun ud paa at blive fri derfor i det af ham opgive Tidsrum. Jeg finder saaledes, at de Indvendinger, som ere fremkomne mod Forslaget, ere ubegrundede. Det Underændringsforslag, som et æret Medlem (S. Jensen) og jeg i Forening have stillet, skal jeg kortelig berøre. Med Hensyn til Landsoldaten have vi den Bestemmelse, at han uden at angive nogen Grund paa enhver Session kan forlange Udsættelse i eet, to eller tre Aar efter det 22de Aar, og det hedder, at Udsættelsen bortfalder i Krigstid. Nu fore-

slaae vi i det ovenfor nævnte Ændringsforslag, at Sømand skulle kunne forlange Udsættelse kun i eet Aar, og selvfølgelig kun een Gang. Naar vi nu foreslaae, at Udsættelsen skal bortfalde kun i Krigstid, da er denne Bestemmelse temmelig analog med, hvad vi stedse have vedtaget og bestemt for Landhærens Vedkommende. At man nu ved et Slags Forglemmelse har undladt tidligere at give Sømand den samme Begunstigelse, er dog ingen Grund til nu længere at undlade det. Det vil jo erindres, at ved overordentlige Indkaldelser kan Justitsministeren træffe saadanne Bestemmelser, hvorved man sikker sig det fornødne Mandskab, og de Foll, som ere her i Landet og have forlangt Udsættelse, vil Ministeren kunne forbyde at lade sig paamønstre, hvorimod han ikke mod deres Villie kan benytte dem, førend deres Udsættelsestid er tilende, det Modsatte vilde være en meget stor Ulempe for de Vedkommende. Naar man nu tænker sig, at en ung Mand, der har begyndt sit Examensstudium, skal paa Grund af, at der formeentlig er Krig i Luften — er der virkelig Krig, er det jo en Selvsølge, at han strax maa med — og paa Grund af, at der er et eller andet Nøye, være blandt de Første, som kaldes ud af en Virksomhed, til hvilken Beløstningerne i Forhold til hans hele Fortjeneste kunne være temmeligt betydelige, og som nu ved Indkaldelsen tildeels blive spildte; det troer jeg ikke kan kaldes billigt, naar man først har indrykket dem en saadan Udsættelse. Jeg lader iøvrigt dette Ændringsforslag tale for sig selv, og dermed troer jeg i det Hele taget at have udtalt mig om de foreliggende Forslag. — Jeg skal dog endnu berøre Forslaget under Nr. 58. Man vil da see, at Udvalget i dette Forslag foreslaaer det 26de Lægsrulleaar sat istedetfor det 28de i § 37. Tidligere kunde de Vedkommende smutte bort eller være borte indtil det 28de Aar, uden at have gjort noget Tøgt, men nu sige vi, at naar de ikke inden det 26de Lægsrulleaar have gjort et Tøgt, blive de forlods at indkalde, og vi have ved alle disse Bestemmelser søgt at fordele Byrden paa de Besarne saa ligeligt som muligt. Have de intet Tøgt, da udsætte de sig før deres 26de Lægsrulleaar for Indkaldelse til visse Tider, og efter den Tid skulle de forlods ind-